

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cephalus. Jejunus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A tum posituri, nolimus quempiam à nobis contendere, piscis ejus formam & nomen nostro seculo cognitas, cum omnis antea ceteri temporis curiositas in re pervestiganda defessa, nihil adhuc certi protulerit.

SECURITAS PERICULIS LIBERA. CAP. VIII.

Id autem nostri fuerit insituti, dicere quemadmodum per Anthiæ piscis figuram securitas à periculis omnium timore libera proponitur. Hieroglyphici causam afferunt, quod quo is in loco sit, nullam ibi belluam reperiri confessum est: eum siquidem non aliter vitant belluæ, quam Suem Elephanti. Gallum Leones: quo jam indicio securi spongiores urinantur. Quod vero diximus Planos nos omnes Plinio sacros esse, certissimam ait ille securitatem vidisse Planos pisces: quia numquam sint ubi maleficæ bestia, qua de causa urinantes Sacros eos appellant.

SECURITAS OTIOSA. CAP. IX.

Quoniam vero perdifficile est certam piscis hujusmodi formam adinvenire, cum ætate nostra velignotus mutato nomine inter alios obrepat, vel indignatus alios sibi præferri sponte solū verterit, neq; maria nostra invisere amplius dignetur: non abs re me facturum existimavi, si quandoquidem in securitatis hieroglyphicum incidimus, neque satis de pisce constat, alias quasdam ejus species, quæ usui cuiquam forte futuræ sint, ex numis veterum substituissim. In numo enim Neronis dea est sella sedens, dextera manu ad aurem appressa, sinistra trophæum in virgula tenens, crure sinistro, quam longum est, exporrecto, cujus inscriptio est, SECURITAS. Et quantum pertinet ad dexteram eo modo sitam, Plinius Epistola quadam ad Romanum ait: Nihil quod in dexteram aurem fiducia mei dormias. Quod vero ad exporrectum crus pertinet, Lucianus in libello De iis, qui mercede conducti degunt: Ut illud quod in votis omnium est, exiensis pedibus tandem accubare possis. Tale quiddam apud Aristophanem, Pluto. In altero Neronis ejusdem dea sedens, ara ante posita, radium læva tenet, dextera caput ab occipitio sustentat: de quo gestu Terentius, Faciam in utramvis aurem otiosus ut dormias. Bassilius & Menander id de otioso dici volunt, turpiq; qui sit desidiam deditus. Inscriptio vero numi, SECURITAS, ut in superiori. In numo vero Imp. M. Jul. Philippi Aug. dea sedet, dexteraque sagittam tenet, lævam supra caput tollit innixam sellæ. Hieroglyphici inscriptio, SECURIT. ORBIS. In numo Antonii Pii Aug. Brit. dea sedens cum radio in læva, dextera capiti & sellæ innititur: Inscriptio, SECURITATI PERPETUÆ. In numo Lucillæ Augustæ nutrix est sedens, tribus infantibus appositis, quorum unus lactens in gremio est, duo ante pedes una collidunt: Inscriptio, SECURITAS. In numo, circa quem literæ, IMP. M. OTHO CÆSAR AUG. TR. P. à læva dea stans: quæ læva scipionem tenet, textera aquilam: literæ, SECURITAS P. R. Sedenim partim hæc in Sellæ commentario, atque ubi de Aquila factum gestante differuimus: neque non in Anchora, repetuntur.

Hinc illud Plutarcho Sympo. 4 c. 4. in parvæ qui capparis distillat. Hinc batur, cum possit Antiochia splendidius vivere.

Sto. p. d. d. a. x. a. d. dev. Ava. C. d. u. a. v. a. p. a. d. u. o. q. u. a. s. u. b. l. i. a. t. u. s. p. e. d. i. b. r. e. q. u. i. e. s. c. o. In Heaut. M. Jul. Philippi. Antonii Pii, Lucilla Augustæ, & M. Otho Casnani.

DE CEPHALO.

JEJUNUS. CAP. X.

Sunt qui jejunum hominem ostendere volentes, Cephalum ex Mugilum genere transictorum pingant: is enim non nisi mucore vescitur suo, quamobrem ipse semper jejunus, atq; hinc illa intestini ganæ adeo expetita suavitas κεφραύς à Græcis appellatur, à nonnullis Plotes. Atq; in super adagium circumfertur, κεφραύς κεφραύς, de jejunis. Tantiq; stuporis is esse fertur, in metu occultato capite, delitescere corpus reliquum arbitretur, eoq; nonnulli non illepide proverbium trahunt.

Cestrea jejuna, sive κεφραύς. Same oji. tat: Memi. nam lib. 7. c. 19.

VITANDI PERICULI SOLERTIA. CAP. XI.

Pestem eundem Cestrea qui modo stuporem præ se ferebat, vitandi periculi solertiam significari conperio: siquidem is, ut luculentissime scripsit Oppianus, cum se reibus circumvctum senserit, in sublime sese alacri jaculatur saltu, totoque virium conatu in summam undam affectat emicare, ac plerumq; accidit, ut subera transiliat, quibus retia suspendantur, atq; ita capturam evadat. Secus ta-

men